

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvts, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

61. Fer. 6. Christus D. valedicit Matri suæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

æ tibi scilicet tunc profusione vitæ pro Patre, & mortis sus-
ceptione, cujus amaritudinẽ pro suis exfor-
tionem habuit Christus, relictã dulcedine illius nobis,
n, agoni ut nos diceremus: *Cupio dissolvi, & esse cum*
hæc fera *Christo.* ad Philip. 1. Sed & perferendis pro
ram: in nobis strenuè usque ad mortem laboribus,
cognosca & genere mortis valde doloroso. Si Christus
fuit Do præcepta Patris æterni nec subterfugit, nec
contra ea apud alios, aut apud seipsum que-
stus est, & cum pateretur, non comminaba-
tur, in his mihi imitandus est, ne subterfugiã
mandata ejus, neque conquerax.

MEDITATIO LXI.

Feria 6. Dom. Septuag.

Christus Dominus valedixit Matri suæ

D. Bonav. c. 72. med. vite Christi.

Vldebo Matrem dolorum ultima basia
deferentem doloris Filio. Petam agno-
scere sensum hujus avulsionis, & nullius per-
sonæ affectu teneri.

Conf. 1. Amorem D. IESV erga suos:
quia Pater eos amavit, & illi dedit; quæ enim
in illis, aut ex illis, quantulãque ratio amãdi?
Ejus exemplo omnes ut imagines, opera, ser-
vos, filios Dei, amabo: clausis oculis ad sua
cujusque, apertis ad ea, quæ in eo elucent, Dei.

Conf. 2. Idem suos, & quidem Matrem,
etsi sanctissimam, permisit habere tristitiam,

E

XIT,

quando remansit duodennis in templo, quando egrediens de domo, & cognatione sua dixit, Matth. 12. *Qua est Mater mea?* Quando ejus extremae valedixit conversationi, ut Patris voluntati magis placeret: adeoque exemplo docuit piorum etiam amicorum desideria frustranda, ut Deo, Dñ: nostro magis placeamus, sed et

Conf. 3. Quanta mihi necessitas incubabat familiaritatem nimiam quorumcunque hominum vitandi, omnibus amicitijs renuntiandi, etsi spiritus prætendatur; qui enim spiritu incipiunt, sæpius carne consummantur: sed eorum maximè, qui amari cupiunt, familiaritatem vitare: quia apud eos amor spiritualis initio, plerumque desinit in carnalem, & ordinariè sordidatur, & inquinatur, fitque ineptus ad Dei amplexus, ac ejus obsequia, subtrahitque se ab eo Deus non minus quam sponsus elegans & mundus totus, a foedis & lutulentis manibus, & ore sponsæ. Dignoscetur hæc, si perpetuò nobis luceat divina lux, & veritas educens de ignorantijs & tenebris Ægypti, & adducens ad terram promissionis, ubi erunt omnes sicut Angeli Dei. Potestne hoc lumen à nobis detineri indefinenter? in qua laterna? in corde omni custodia custodito, in memoria verborum D. August. Ser. 165. de temp. *O juvenes stultitatis periculum mentis!* in cohibitione affectuum.

Stuum

lo, quã
sua di
Quando
, ut Pa
xemplo
ria fru
eamus
ncum.
cunqu
renun-
i enim
nman-
piunt,
s amor
in car-
inatur,
us ob-
minit,
tus, a
onsa.
luceat
rantis
erram
Angeli
eri in-
omni-
orum
res flo-
e affe-
um.

stuum, quorum commotores sum sensus
externi, & interni, ut eorum prudentiam dia-
bolicam premere & opprimere non desista-
mus: In appetitione unius Dei, & ambienda
ejus amicitia, ut sit ipse amicus familiarissi-
mus, qui protector fortissimus, comes ju-
cundissimus, & omnia non tantum amicis,
sed etiam servis suis est.

MEDITATIO LXII.

Sabbato Dom. Septuag.

Septem Tortores Matris Dei.

Videbo Dei Matrẽ toto corpore & animo
cohorrescentem inter septem tortores.

Petã agnoscere illos tortores, & Divæ cõpati.

Conf. 1. Quomodo omnis res propendeat
ad sui amorem, & si est capax formandi actũ
amoris, non potest eum non elicere erga se:
qui amor sui, est origo omnis alterius amoris.
Amamus enim alia ex respectu, quẽ habens
ad nos, & si quid ijs accidat sinistra, propter
nos dolemus. Atqui *Caro IESV Caro est*
MARIAE: D. Aug. Serm. de Assumpt.
Unde si B. Virgo non plus dilexisset Filium
suum, quã se ipsam, fuisset adducta quã
maximè ad compatiendum: Atqui dilexit
eum infinities amplius: Hinc:

Aspiciam 1. Tortorem, sensum commu-
nem, propter quem etiam feræ, & apri accu-
runt